

Патенца

УКРАШЕНИЕ
НА
ВОДОСКОКЪ
ОТЪ ПРОФ.
АУГУСТЪ
ГАУЛЬ

ГОЛГОТА

Когато наближилъ еврейскиятъ празникъ Безквасници (Пасха), Иисусъ Христосъ влѣзалъ съ голѣмо тържество въ Иерусалимъ, яхналъ на бѣло осле. Ученицитѣ Му и народътъ славѣли съ високъ гласъ Бога за всички чудеса, каквито били видѣли. Тѣ казвали: „Благословенъ Царьтъ, който иде въ име Господньо! Миръ на небето и слава въ висинитѣ!“

Завистъ кжсала сърдцата на първосвещеници, книжници и старей, като чували тия думи. Тѣ се събрали на съветъ и решили да погубятъ Спасителя. Презъ деня не смѣли да Го уловятъ, защото цѣлиятъ народъ Му билъ привързанъ и Го слушалъ, та се боели — да не би да се дигне срещу тѣхъ. Затова се наговорили съ единъ отъ ученицитѣ Му, Иуда Искариотъ, той да Го предаде нѣкоя вечеръ на слугитѣ и войницитѣ, за да Го отведатъ на сждъ.

Когато настжпилъ денътъ Безквасници, Христосъ си събралъ ученицитѣ въ една кжща — да ядатъ пасхално агне, както било обичай. Той взелъ чаша вино, благословилъ я, па я далъ на апостолитѣ и рекалъ: „Пийте отъ нея всички — това е Моята кръвъ, която се за васъ и за мнозина пролива.“ Благословилъ и хлѣба, преломилъ го, далъ имъ и рекалъ: „Вземете, яжте: това е Моето тѣло.“ Следъ като се свършила вечерята, изпѣли хвалебна пѣсенъ, па излѣзли на Елеон-

Виучето и
котката
помагатъ
на баба

СИЛУЕТЪ
ОТЪ
ОТО
КУБЕЛЪ

ската планина. Стигна-ли на едно мѣсто, наричано Гетсимания. Учителътъ се отдѣлил отъ тѣхъ да се помоли. Когато се върналъ, видѣлъ, че се задаватъ много люде съ факли, свѣтилници, ножове и колове: тѣ били хора на първосвещеницитѣ и народнитѣ старей; водѣлъ ги Иуда Искариотъ. Тѣ не можели да различатъ въ тъмното Христа, затова апостолътъ се билъ надумалъ

съ тѣхъ — да се приближи до Учителя и Го цѣлуне, а тѣ да Го хванатъ. Иуда рекалъ на Иисуса Христа: „Радвай се, Учителю!“ И го цѣлуналъ. А тѣ сложили ржцетѣ си върху Му и Го хванали. Ученицитѣ се изплашили, разбѣгали се и оставили своя Учителъ.

Христосъ билъ вързанъ и отведенъ при първосвещеника Кайафа, много жестокъ човѣкъ. Тамъ се били събрали книжницитѣ и старейтѣ. Надошли и много лжесвидетели — да доказватъ, че Иисусъ билъ хулѣлъ Бога. Първосвещеникътъ рекалъ на Спасителя: „Заклевамъ Те въ Живия Богъ, да ни кажешъ: Ти ли си Христосъ, Синъ Божи?“ Иисусъ отвърналъ: „Тѣй е, както рече.“ Тогавя Кайафа си раздралъ отъ лицемѣрно отчаяние дрехитѣ и викналъ: „Той богохулствува! Защо ни сж вече свидетели? На, сега чухте сами богохулството Му! Какъ ви се струва?“ А събранитѣ отговорили: „Заслужава смъртъ.“